

- Bevezetés: „nagyszombati” cikk.
- Nagypéntek és húsvét közvetlenül összetartozik: Jézus szavai az evangéliumokban, apostolok bizonyágtételei: Jézus „meghalt – feltámadt”.
- Egyik sem lehetett volna a másik nélkül.
- „Elvégeztetett” = „ki van egyenlítve” (számla). Jézus halálával a megváltás kész.
- Mit hozott Jézus feltámadása? Mit hozott Ő maga azzal, hogy feltámadt?
 - o Megjelent a tanítványoknak, az Őt követőknek, ezzel visszaadta hitüket, reménységüket. Személyes találkozásra volt és van szükség Jézussal. Ehhez akkor látni kellett Jézust, de Ő kimondja: „boldogok, akik nem látnak és hisznek”.
 - o Az átlag zsidó hitt az utolsó napon való feltámadásban (ld. Márta), de ez nem adott neki igazi reménységet. Jézus többet hozott: Ő „a feltámadás és az élet”, Őt kell „megtalálnunk”. Nélküle az Atyához sem mehetünk.
- Ma a Jézussal való személyes találkozás másképpen történik, mint akkor: „nem látunk és hiszünk” (Jn 20,29; 1Pt 1,8). Ez a hit volt veszélyben a korinthusi gyülekezetben.
- Pálnak megjelent Jézus, „látta Őt” (1Kor 9,1). A gyülekezet mondhatta erre, hogy „de mi nem láttuk”. Ezért megy bele a „mi lett volna, ha...” érvelésbe.
 - o Ők általában a feltámadásban nem hisznek (láthatókhöz ragaszkodnak, görög filozófiák hatása, ld. Athén).
 - o De nem veszett el teljesen a hitük: ragaszkodtak ahhoz az igazsághoz, hogy Krisztusban megszabadultak a bűneiktől.
 - o Pál megmutatja, hogy ez a kettő nem fér össze egymással: „ha Krisztus nem támadt fel... még bűneitekben vagytok”.
- Ha Jézus nem támadt volna fel, akkor is „elvégeztetett” volna a váltságunk, de nem tudnánk hinni benne, így nem volna a miénk.
 - o Vagy ha mégis hinne benne valaki, hiábavaló volna a hite; ha tanúskodna, hamis tanú lenne; ha Jézust hívná segítségül, „holtakhoz fordulna az élő helyett”.
- Ahhoz, hogy Jézus által az Atyához mehessünk, segítségül hívhassuk... neki élnie kell. A tanítványok is az élő Krisztussal találkoztak, nekünk is az élő Krisztussal kell találkoznunk – vele kell élnünk. Ezt a Szentlélek által teszi lehetővé.
- „Ámde Krisztus feltámadt.” Miből láthatják / hallhatják meg ezt a hitetlenek?
 - o Látniuk kell, hogy „mások” vagyunk, hogy „úgy is élünk”, hogy „többetünk” van (nemcsak az itteni, látható élet); hogy nem tekintjük végső otthonunknak ezt az életet, de bizonyosak vagyunk „valamiben”, ami „utána jön”.
 - o Hallaniuk kell, hogy mi ez: hogy ami „utána jön”, azt Jézus Krisztustól kaptuk, és azért vagyunk „mások”, mert Ő van velünk, vezet és átformál.
 - o Hallaniuk kell, hogy miért halt meg Jézus – az ő bűneikért is. Hallaniuk kell, hogy bűnösök, és Jézus váltságára van szükségük.
 - o Hallaniuk kell tőlünk és látniuk kell rajtunk, hogy Jézus él – tehát feltámadt.

- Ez még csak „feltámadás-logika”, nem feltámadás-hit, nem személyes találkozás Jézussal – azt ma is Isten Szentlelke munkálja, de ebből az „információból” („a hit hallásból van...”).
- Nekünk magunknak is „meg kell ismernünk feltámadásának erejét” (Fil 3,10).
 - Miután „kárnak és szemétnak” ítélttem mindent, amiről úgy gondoltam, hogy Isten amiatt elégedett lehet velem, megismerhetem „feltámadása erejét”: azt, hogy már nem a saját erőmből kell „megfelelnem Istennek”, hanem az élő Krisztus jelenlétében élhetek, és ezért lát Isten igaznak.
 - „... hogy valamiképpen eljussak a halottak feltámadására”. Az élő Krisztussal együtt járva részem lesz az Ő szenvedéseiben is, „hasonlóvá leszek az Ő halálához”. De nem esem kétségbe, hanem dicsőítem Őt, mert nem csak a „majd egyszer feltámadok”-ban reménykedem, hanem tudom, hogy ez az „út a feltámadásig”, amelyen Krisztus vezet.